

sterende forhold, idet udvalgsformænd i praksis allerede varetager disse opgaver, jfr. betænkning om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår (894/1980), kapitel IV, afsnit 7.

De beføjelser, som derved tillægges formanden, må anses for naturlige formandsfunktioner. Det gælder i hvert fald mødeledelsesopgaverne i 3. punktum samt formandens ansvar for, at medlemmerne indkaldes til møderne. Udtrykket »forbereder udvalgets møder« kan derimod dække et bredere spektrum af opgaver, lige fra godkendelse af dagsordenen til at stå til rådighed i forbindelse med sagsbehandlingen. I praksis kan der formentlig findes eksempler fra hele spektret.

I hvert fald i amtskommunerne og en del større kommuner har formændene overtaget en række arbejdsopgaver i forbindelse med sagsforberedelsen. Arbejdet sker ofte i form af regelmæssige kontakter mellem formanden og den del af administrationen, som behandler udvalgets sager. Denne udvikling har – sammen med formandens overtagelse af andre arbejdsopgaver – ikke været forudsat i styrelsesloven. Den foreslåede bestemmelse legaliserer derfor den bestående praksis uden at fastlåse formandens arbejdsopgaver vedrørende mødeforberedelsen på et bestemt niveau, idet ordlyden som ovenfor nævnt tillader en forskellig praksis.

Reelt er bestemmelsen derfor en præcisering af, at ansvaret for og kompetencen til at tilrettelægge forberedelsen af udvalgets møder er placeret hos formanden. Den praksis, som har udviklet sig i de enkelte kommuner med hensyn til formandens mødeforberedelse, vil der derfor formentlig kun i helt ekstraordinære tilfælde være behov for at ændre.

Bestemmelsen vil heller ikke ændre ved kompetenceforholdet mellem formanden og borgmesteren som daglig leder af den kommunale administration, jfr. § 31, stk. 2, idet den kompetence, som tillægges formanden, ikke efter bestemmelsen går ud over, hvad der som ovenfor nævnt må anses for naturlige formandsbeføjelser, og idet borgmesterens kompetence i forhold til udvalgenes sagsområder er begrænset, jfr. bemærkningerne til nr. 12 (§ 31 a).

Ligesom med stk. 1 er det primære sigte med bestemmelsen i *stk. 2* udtrykkeligt at tillægge formanden nogle sædvanlige formandsbeføjelser, som han i praksis i vidt omfang allerede har. Bestemmelsen forudsætter, at borgmesterens parallelle beføjelse på kommunalbestyrelsens vegne ændres tilsvarende, jfr. bemærkningerne til nr. 11 om ny §

31, stk. 1. Som nævnt dér er det i første omgang formandens skøn, hvornår betingelserne for hans afgørelse er opfyldte.

Det må understreges, at § 22, stk. 2 kun omhandler udvalgsformandens ret til at træffe visse afgørelser på udvalgets vegne, d. v. s. i sager, som i øvrigt skulle have været forelagt udvalget. Udvalgsformanden tillægges altså ikke nogen form for daglig ledelse af en gren af administrationen, og grænsedragningen mellem borgmesterens og udvalgets områder er derfor principielt upåvirket af, at udvalgsformanden får visse beføjelser på udvalgets vegne.

I denne sammenhæng skal dog nævnes, at hensynet til borgmesterens koordinerende rolle er foreslået løst ved, at formanden træffer sine afgørelser »efter forudgående underretning« til borgmesteren.

Det er ikke meningen med denne bestemmelse at tillægge borgmesteren større kompetence i forhold til udvalgets materielle sagsområde, end han har efter gældende ret. Den forudgående orientering af borgmesteren sker derfor alene for at give borgmesteren lejlighed til at varetage sine koordinerende beføjelser og eventuelt udøve sin indgrebsret – den lejlighed, som modtagelsen af udvalgsdagsordener normalt giver ham, jfr. forslaget til § 31 a og bemærkningerne hertil.

Ved fortolkningen af dette regelsæt må det have for øje, at det har været hensigten med forslaget at bevare en rimelig balance mellem udvalgenes bestyrelse af deres myndighedsområde og hensynet til den fornødne koordination af kommunens virksomhed.

Bestemmelsen i *stk. 3* er ligeledes ny, omend den ikke tilstræber egentlige ændringer i forhold til den gældende retstilstand. Den skal blot præcisere, at den foreslåede beskrivelse i lovteksten af formandens beføjelser ikke ændrer ved udvalgsstyrets principielle opbygning, d. v. s. at formanden stadig er undergivet udvalgets beslutninger også med hensyn til de kompetencer, som tillægges ham i loven. Udvalget er naturligvis også ved udøvelsen af denne kompetence underlagt kommunalbestyrelsens beslutninger, jfr. forslaget til nyt stk. 1 i § 11.

Som nævnt i bemærkningerne til *stk. 2*, tillægges udvalgsformanden ikke nogen kompetence for så vidt angår borgmesterens opgaver, og udvalgets stilling som overordnet formanden påvirker derfor ej heller forholdet mellem udvalg og borgmester. Specielt giver det ikke udvalget nogen kompetence i den daglige ledelse af administrationen.